

[Per Stig Møller]

holdes. Af hensyn til den lige konkurrence og til, at det ikke skal kunne betale sig at dumpe på arbejdsmiljøområdet, er det afgørende, at de andre lande holdes fast og efterlever reglerne lige så strikte, som vi gør. Hvor var det i grunden heldigt, at vi i 1986 havde en borgerlig regering, som fik Fællesakten vedtaget, selv om Socialdemokratiet var imod, for den er jo selve forudsætningen for, at vi nu kan løfte niveauet for sikkerhed og sundhed i hele EU-området og oven i købet få det ind i aftalerne med de central- og østeuropæiske lande samt ulandene.

I Europa-Kommissionens forslag til nyt handlingsprogram fremhæves just denne opgave, ligesom programmet fastslår, at vi er i en implementerings- og håndhævelsesfase. I betragtning af vort høje niveau bør ministeren lægge sig disse ord på sinde under arbejdet med en dansk handlingsplan, hvor vi selvfølgelig skal arbejde mod et stadig bedre, sundere og sikrere arbejdsmiljø, men vel at mærke i samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Dette samarbejde lægger også Europa-Kommissionen vægt på, idet Fællesskabet i sin nye arbejdsmiljøpolitik bygger på arbejdsmarkedets parter og på frivillige aftaler – de virker altid bedst.

Danmark bidrager til, at de nordiske spilleregler på området bliver Europas. Vi tilslutter os derfor regeringens ønske om at nå frem til den højest mulige fællesnævner for arbejdsmiljøet i EU.

Men når nu EU er kommet så godt med, kan det ikke længere i sig selv være et mål at ligge forrest. I betragtning af de væsentlige fremskridt, der er gjort på mindre end et tiår, og i betragtning af den alvor, hvormed alle arbejdsmarkedets parter går ind i sagen, er tiden ikke til straffeaktioner, men til en opbakning til alle dem, der i praksis og gennem udarbejdelsen af bedre beskyttelsesregler centralt så vel som decentralt leverer den store indsats, alle i dag er enige om og villige til at yde. Vi skal videre ad denne vej og i et samarbejde mellem alle aktører på området fortsat sikre os bedre overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling. Vi skal hverken slå hinanden ned på arbejdspladsen eller hinanden ud af arbejdsmarkedet, men sikre en fortsat forbedring af vilkårene på arbejdsmarkedet og i arbejdslivet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Kun for god ordens skyld, og for at der ikke skal danne sig myter omkring tallene, vil jeg gerne gøre både hr. Per Stig Møller som konservativ ordfører og også Folketinget som helhed opmærksom på, at der til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg er fremsendt et rettelsesblad, som præciserer, at det ikke er 53.000 ulykker, men kun 43.000. Den justering er altså allerede tilkendegivet over for Arbejdsmarkedsudvalget, og der vil i løbet af dagen i dag og i morgen blive fremsendt yderligere præciseringer, hvis der måtte være behov for det.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Det, der kalder mig herop, er hr. Per Stig Møllers bemærkninger om, at Arbejdstilsynet i to tilfælde er trængt ind på privat grund og har foretaget tilsyn; sådan forstod jeg hr. Per Stig Møller.

Skal jeg forstå hr. Per Stig Møllers bemærkninger på en sådan måde, at hr. Per Stig Møller er af den opfattelse, at det har Arbejdstilsynet ingen hjemmel til?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Må jeg svare på det sidste først. Jeg sagde ganske klart og tydeligt i min tale: Det kan Arbejdstilsynet. Og jeg fremhævede ordet kan.

Men jeg sagde derefter, at der må være rimelighed til, så det er ikke særlig klogt. Man skal hellere være vejleder end »Big Brother«, sagde jeg.

Så vil jeg takke ministeren, fordi ministeren også her fra talerstolen har korrigeret tallene. Når jeg var nødt til at tage dem frem igen, skyldtes det, at de også indgik i hr. Poul Erik Dyrlands tale; der blev sagt 53.000 og 15.000. Men så kan vi også få det korrigeret, og jeg er glad for, at ministeren tog det op og gjorde det fra starten. Det betyder så også, at jeg har ret i, at arbejdsmarkedets parter bevæger sig i et godt, solidt tempo frem mod bedre tilstande, det vil sige en 33 procents forbedring på mindre end et tiår. Den vej skal vi jo videre ad, det er vi enige om, og vi skal selvfølgelig meget længere ned.

Charlotte Antonsen (V):

Det skal være sikkert at gå på arbejde, og